

[Wilhelm]

byfornyelseslov sandsynligvis ikke til at træde i kraft, før den lovrevision skulle have været lavet. Så var det dog naturligt at tage de ting op nu, hvor man har den udsættelse, som blev påtvunget.

En anden ting. Man erkendte, og det var også fra et flertal herinde, at vi havde ret i kritikken af huslejeudviklingen for de familier, der var så dårligt stillet, at de fik genhusningsboligsikring. De kan ikke følge med med den aftrapningstakt, som dér er besluttet. Dér sagde man det samme: lad os løse det problem, når byfornyelsesloven skal revideres, der er jo en revisionsparagraf, om et par år skal den revideres, og før bliver det problem ikke aktuelt. Nu står vi altså i den situation, at byfornyelsesloven slet ikke kommer til at træde i kraft, før den ellers skulle have været revideret. Så ville det da være naturligt at benytte perioden nu under den påtvungne udsættelse til at løse det problem, som man erkendte i maj måned.

Lad mig tage et enkelt konkret eksempel. Hvad skal der ske med lejeforhøjelserne, efter at investeringen i byforbedringen og boligforbedringen er betalt tilbage? Ja, så skal de gå i husejernes lommer fuldstændig uberegtiget. Det erkendte man var et problem. Hvorfor kom det til at stå i det lovforslag? Det gjorde det på grund af truslen om, at grundlovens § 73 ville blive benyttet. Der stod nemlig i ministerens oprindelige forslag, at det skulle ikke ske. Når byforbedringsinvesteringerne var betalt tilbage, skulle lejeforhøjelserne ganske vist fortsætte, men de skulle selvfølgelig ikke ned i private lommer, de skulle ned i en byforbedringsfond. Den eneste grund til, at ministeren pillede det forslag ud af sit lovkompleks, var, at justitsministeriet sagde, at det ikke kunne afvises, at der måske var tale om ekspropriation, og så sagde ministeren: jeg ønsker ikke dette lovforslag udsat på grund af ekspropriationsindvendinger, og derfor piller jeg det ud. Nu blev lovforslaget alligevel udsat på grund af ekspropriationsbestemmelsen, og derfor er det logisk at sætte den bestemmelse ind igen. Vi ville så, når der har været nyt valg, stå med den del af lovforslaget, som ministeren oprindeligt selv lagde frem. Det ville ikke have kostet nogen ekstra udsættelse, fordi de der galninge alligevel har udsat lovforslagets stadfæstelse til efter næste valg. Den eneste begrundelse for, at det blev pilleret ud . . .

Formanden:

Jeg må påtale udtrykket galninge.

Wilhelm (VS):

Jeg troede, det havde hævd; jeg brugte det mange gange i foråret.

Formanden:

Jeg må påtale det alligevel.

Wilhelm (VS):

Den eneste grund til, at det blev pilleret ud, var, at ministeren ville undgå denne udsættelse. Den undgik han ikke alligevel. Så ville den naturlige konsekvens da være, at det kom ind igen.

Til sidst om ministerens pædagogik, eller hvad man nu skal kalde det. Hvordan tror ministeren egentlig, det fungerer, når han siger til de der . . . : »Hvis I gør sådan og sådan, så får I en tier«, så siger de: »Det vil vi ikke«, og så siger ministeren: »Det er også o.k., så får I 12 kr. i stedet for«. Det er præcis den pædagogik eller politiske taktik, eller hvad man skal kalde det, som ministeren har anlagt her. Han kom med sine 2 gange 5 kr. i foråret og sagde klart og ærligt: dette er intet andet end lokkemad. Der står i betænkningen vedrørende byfornyelsesloven fra i foråret:

»Såfremt lovforslaget stadfæstes, agter boligministeren i folketingsåret 1980-81 at søge gennemført en ordning, hvorefter lejere i de ældre udlejningsejendomme yder øgede bidrag til ejendommens vedligeholdelse og opretning. Ordningen skal nærmere gå ud på, at der gives udlejere adgang til at forhøje afsætningerne til vedligeholdelse og opretning i ejendomme, der er taget i brug før 1964, med 10 kr. pr. m² etageareal, heraf 5 kr. fra 1. januar 1981 og yderligere 5 kr. fra 1. januar 1982. Det er en betingelse herfor, at hele vedligeholdelses- og opretningshensættelsen bindes, f. eks. i Grundejernes Investeringsfond, indtil den anvendes, og at der gives beboerrepræsentanterne øget indflydelse på, hvad beløbet anvendes til«.

Jeg gentager: »Såfremt lovforslaget stadfæstes . . .«. Og ministeren sagde: dette er lokkemad, og det er kun, hvis lovforslaget stadfæstes. Det blev ikke stadfæstet. Den gik ikke med den der lokkemad. Nu kommer